

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Trnkové a soudkyň JUDr. Věry Balejové a Mgr. Heleny Nutilové v právní věci žalobce **Město Lišov**, sídlem tř. 5. května 139, Lišov, zast. Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou, advokátkou, sídlem Mohelnice, Olomoucká 36, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství v Brně**, Masarykova 31, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 12. 6. 2014, čj. 14264/14/5000-24700-710142, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á.

Žalovanému se právo na náhradu nákladů řízení n e p ř i z n á v á .

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

(1) Žalobou doručenou dne 25. 6. 2014 Krajskému soudu v Českých Budějovicích se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 6. 2014 čj. 14264/14/5000-24700-710142, kterým bylo k odvolání žalobce změněno rozhodnutí Finančního úřadu pro Jihočeský kraj čj. 1847896/13/2200-04702-303497 ze dne 27. 11. 2013 tak, že vyměřená daň byla snížena z částky 2.037.033 Kč na částku 1.935.453 Kč. Dále ve výroku napadeného rozhodnutí byla změněna ustanovení § 44a odst. 4 písm. c) zákona o rozpočtových pravidlech

na § 44a odst. 4 písm. b) téhož zákona. V ostatním zůstal výrok odvoláním napadeného rozhodnutí beze změny.

(2) Žalobce vyjádřil nesouhlas se závěry kontroly. Uvedl, že se nedopustil porušení rozpočtové kázně ve smyslu platné úpravy, ani jinak prostředky nezneužil proti smyslu a účelu poskytnuté dotace. Odkázal na ustanovení § 22 zákona o rozpočtových pravidlech, jehož výklad specifikovalo Ministerstvo financí a poukázal na to, že dle jeho názoru rozpočtová pravidla neřeší skutkovou podstatu porušení rozpočtové kázně a podstatné je vždy správní uvážení, na základě kterého je vysloven závěr o tom, co je či není porušením rozpočtové kázně, zda dané znaky vykazuje a zda je na místě odvod do Státního fondu životního prostředí ČR.

(3) Žalobce vyjádřil názor, že se pohyboval v mezích poskytnuté dotace, a tudíž se nemohl dopustit porušení rozpočtové kázně. Jedná-li se o výtku obsaženou v bodě 1 a 2 prvotního platebního výměru, jde právě o typ hodnocení, které vychází toliko z úvah, až subjektivních úvah kontrolujícího subjektu. Žalobce uvedl, že postupoval objektivně, transparentně podle platného zákona, splnil podmínky smlouvy a postupoval i dle zákona o zadávání veřejných zakázek. Postup podle tohoto zákona nepřísluší v podrobnostech hodnotit kontrolnímu orgánu, neboť to nespadá do jeho působnosti. Jeho působností je pouze to, zda příjemce dotace postupoval podle zákona o zadávání zakázek, a to, že podle tohoto zákona postupoval, prokázáno bylo. Posouzení toho, zda příjemce dotace dodržel výkladově přesně dikci zákona, do kompetence finančního úřadu nepatří. Může hodnotit pouze to, zda zakázka byla zadána daným způsobem, což v dané věci dodrženo bylo.

(4) Kontrolní orgán zjistil, že podmínka postupu podle zákona o zadávání veřejných zakázek splněna byla, tudíž nemohlo dojít k porušení rozpočtové kázně. Jedná-li se dále o přímou aplikaci zákona o zadávání veřejných zakázek, to nespadá do gesce finančních orgánů. Žalobce zároveň vyslovil nesouhlas s tím, jak bylo charakterizováno porušení příjemce dotace. Výklad použitý kontrolními orgány je formalistický, extenzivní a nelze jej považovat za porušení rozpočtové kázně. Pro úplnost žalobce podotkl, že žádný z účastníků neprotestoval, všichni důvodům žalobce porozuměli a nikdo si nestěžoval. I ostatním uchazečům přišly podmínky zcela transparentní, rovné, jasné hodnocené. To představuje nejvyšší hodnotu, pokud sami účastníci verdikt výběrové komise akceptují. Kontrolní orgán tudíž vnáší prvek nejistoty tam, kde všichni věc považovali za srozumitelnou a jasnou.

(5) Žalobce označil postup finančních orgánů, za formalistický, tvrdý a nepřihlížející k hlavnímu aspektu poskytnuté dotace, a to k jejímu účelu. Tento účel byl totiž beze zbytku naplněn. Účelnost vynaložení dotace musí mít pojmově přednost před formalistickým uplatňováním jakékoliv právní normy. Proto bylo navrženo zrušení rozhodnutí a vrácení žalovanému k dalšímu řízení.

II. Stručné shrnutí vyjádření žalovaného správního orgánu

(6) Žalovaný správní orgán navrhl zamítnutí žaloby. Vyjádřil souhlas, aby krajský soud ve věci rozhodl bez nařízeného jednání.

(7) Žalovaný zrekapituloval průběh daňového řízení a odkázal dále na odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí a obsah správního spisu. S ohledem na skutečnost, že odvolací důvody se shodovaly téměř s žalobními námitkami, žalovaný se k žalobě vyjádřil stručně. Především odkázal na zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě ČR (dále jen

„ZoFS“) daňový řád a zákon o rozpočtových pravidlech. Kontrolu prostředků poskytnutých podle rozpočtových pravidel vykonávají dle § 22 odst. 7 a 9 taxativně vyjmenované subjekty odlišné od správce daně. Jde tedy o zcela odlišné zdroje financování s vlastní právní úpravou, kterou nelze zaměňovat. Žalobcem citované názory týkající se výkladu rozpočtových pravidel územních rozpočtů jsou zcela irelevantní.

(8) Žalobce jako příjemce dotace neoprávněně použil prostředky poskytnuté ze SFŽP a Národního fondu, neboť porušil podmínku Smlouvy a Rozhodnutí dodržovat pravidla pro zadávání veřejných zakázek stanovená v článku 7 Směrnice MŽP i v průběhu realizace akce a přitom vždy dodržovat zásadu transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace. Podmínky v Rozhodnutí i Smlouvě byly stanoveny jasně a srozumitelně a vyplývaly z nich práva a povinnosti příjemce dotace a odkazy na navazující dokumenty, které jsou logické a úplné. Z toho vyplývá, že námitky žalobce nejsou relevantní a žalovaný je z toho důvodu nemohl akceptovat.

(9) Povinností žalobce jako příjemce dotace bylo uchovávat veškerou dokumentaci týkající se prováděných výběrových řízení a poskytnuté dotace. S těmito povinnostmi byl žalobce seznámen, k čemuž je odkazováno na podepsanou Smlouvu, a proto je námitka možného vnímání záznamů z výběrových řízení po určité době jako méně kvalitních a srozumitelných zcela mylná. Pokud žádný z účastníků prováděných výběrových řízení nerozporoval výsledky hodnocení jednotlivých nabídek, nedokládá to, že bylo postupováno v souladu se ZoVZ a že žalobce dodržel pravidla pro zadávání veřejných zakázek v souladu se Smlouvou a podmínkami Rozhodnutí. Námitka proto nemá žádnou právní relevanci a žalovaný ji odmítl.

(10) Žalovaný považoval za nutné vyjádřit se k tvrzení žalobce, že naplnění účelu dotace bylo pouze jednou z podmínek poskytnutí dotace, kterou byl žalobce jako příjemce dotace povinen dodržet a nelze jej tedy považovat za jedinou podmínku, jejíž nesplnění je rozhodné pro konstatování porušení rozpočtové kázně. Takový výklad by byl v rozporu se zákonem o rozpočtových pravidlech. K namítané tvrdosti postupu správce daně žalovaný uvedl, že k odstranění tvrdosti zákona o rozpočtových pravidlech zákonodárce zakotvil v právním předpise institut prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně, případně penále za prodlení s tímto odvodem v § 44 a odst. 10 a 11. Žádost o prominutí byla součástí odvolání do napadeného rozhodnutí a po vydání rozhodnutí o odvolání byla postoupena Generálnímu finančnímu ředitelství k vyřízení.

III. Obsah správních spisů

(11) Ze správního spisu, který byl soudu předložen, vyplynuly následující rozhodné skutečnosti:

(12) Žalobce obdržel v roce 2008 na základě Smlouvy č. 08005683 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životního prostředí (dále jen „Smlouva“) uzavřené dne 4. 12. 2008 se SFŽP a rozhodnutí o poskytnutí dotace čj. SFZP 002494/2008 ze dne 26. 11. 2008 (dále jen „Rozhodnutí“) vydaného Ministerstvem životního prostředí České republiky (dále jen „MŽP“) dotaci z Národního fondu (Fond soudržnosti EU) a ze Státního fondu životního prostředí (dále jen „SFŽP“) na financování projektu Zateplení objektů příspěvkové organizace ZŠ a MŠ Lišov, Nová 611/14 v Lišově (dále jen „projekt“).

(13) Vyjmenovanými dokumenty byl žalobci stanoven finanční rámec projektu zahrnující celkové způsobilé výdaje ve výši maximálně 1.240.749,85 Kč, tj. 5 % z celkových způsobilých výdajů projektu ze SFŽP a ve výši maximálně 21.092.747,45 Kč, tj. 85 % z celkových oprávněných výdajů z projektu z Národního fondu. Zbývající část hodnoty projektu měl financovat příjemce dotace vlastními zdroji nejméně částkou 2.481.499,70 Kč, tj. 10 % z celkových způsobilých výdajů. Jednalo se tudíž o tzv. ex-post dotaci, kdy jednotlivé příjemcem dotace uhrazené výdaje jsou propláceny z dotačních prostředků zpětně na základě jeho žádosti o platbu zasílaných poskytovateli dotace. Podrobný přehled proplacených výdajů je obsažen ve Zprávě o daňové kontrole ze dne 15. 10. 2013 čj. 1741987/13/2200-04702-303497 (dále jen „Zpráva“).

(14) Daňovou kontrolou bylo u žalobce zjištěno porušení smlouvy, neboť žalobce pochybil při zadávání veřejných zakázek v rámci projektu – veřejná zakázka malého rozsahu „mandátní smlouva na zajištění odborného technického dozoru investora stavby: Zateplení objektu ZŠ a MŠ Lišov“ (dále jen VŘ 1) veřejná zakázka malého rozsahu „energetický audit ZŠ a MŠ Lišov“ (dále jen VŘ 2) a veřejná zakázka „zateplení objektů příspěvková organizace ZŠ a MŠ Lišov, Nová 611/15 v Lišově (dále jen VŘ 3). Bylo uzavřeno, že došlo k neoprávněnému použití prostředků poskytnutých ze SFŽP a Národního fondu dle § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech.

(15) Žalobce byl vyzván k prokázání skutečností a předložení důkazních prostředků ohledně zateplení objektů ZŠ a MŠ v Lišově, aby bylo prokázáno splnění podmínek uvedených v rozhodnutí o poskytnutí dotace a smlouvy o poskytnutí dotace a aby doložil k výběrovému řízení na výkon technického dozoru investora nabídku uchazeče o zakázku, a to společnosti Dymat s.r.o., Husova 5, České Budějovice. Žalobce na základě výzvy předložil nabídku uchazeče o zakázku na výkon TDI společnosti Dymat s.r.o. České Budějovice.

(16) Žalobce byl seznámen s výsledkem kontrolního zjištění dne 15. 10. 2013, kdy došlo k projednání zprávy o daňové kontrole. Na základě zjištění uvedených v daňové kontrole správce daně vyměřil odvod za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu ve výši 2.037.033 Kč platebním výměrem č. 173/2013 na odvod za porušení rozpočtové kázně čj. 1847896/13/2200-04702-303497 ze dne 27. 11. 2013 a odvod za porušení rozpočtové kázně do SFŽP ve výši 1.162.403 Kč platebním výměrem č. 172/2013 na odvod za porušení rozpočtové kázně čj. 1846122/13/2200-04702-303497 ze dne 27. 11. 2013.

(17) Žalobce se proti uvedeným výměrům odvolal. Žalovaný žalobci v napadeném rozhodnutí částečně vyhověl, kdy odvod vyměřený ve výši 2.037.033 Kč snížil na částku 1.935.453 Kč. Jak vyplývá z odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí, žalovaný v rámci odvolacího řízení nekonstatoval, že nedošlo k porušení rozpočtové kázně, jak tvrdil příjemce dotace, změna rozhodnutí se týkala pouze dílčích pochybení správce daně rozhodujícího v I. stupni při hodnocení míry porušení rozpočtové kázně.

IV. Právní názor soudu

(18) Krajský soud v Českých Budějovicích přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zák. č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále jen „s. ř. s.“).

(19) Žaloba není důvodná.

(20) Žalobce v žalobě tvrdil, že se nedopustil porušení rozpočtové kázně ve smyslu platné právní úpravy, ani prostředky nezneužil proti smyslu a účelu poskytnuté dotace. V této souvislosti argumentoval § 22 zákona č. 250/2000 Sb., rozpočtových pravidlech územních rozpočtů, který dle žalobce neřeší skutkovou podstatu o porušení rozpočtové kázně. Žalobce namítal, že hodnocení nabídek v rámci realizované veřejné zakázky bylo provedeno zcela objektivně a transparentně, a tudíž splnil podmínky smlouvy, kterou uzavřel s poskytovatelem dotace.

(21) Soud tento názor žalobce nesdílí. Jak vyplývá z žalobou napadeného rozhodnutí, které je podrobně odůvodněno, žalobce své povinnosti stanovené smlouvou o dotaci a souvisejícími dokumenty vůči poskytovateli dotace porušil. Žalobci byl vyměřen odvod do Státního fondu životního prostředí ČR za porušení rozpočtové kázně, neboť při výběrovém řízení na veřejnou zakázku „Zateplení objektů příspěvkové organizace ZŠ a MŠ Lišov“ byla nejasně definovaná hodnotící kritéria o posouzení a hodnocení nabídek. K tomu lze odkázat na vypořádání žalovaného, jak je uvedeno na straně 4 a 5 žalobou napadeného rozhodnutí. Žalobce porušil podmínku Smlouvy a Rozhodnutí dodržovat pravidla pro zadávání veřejných zakázek stanovená v článku 7 Směrnice MŽP i v průběhu realizace akce a přitom vždy dodržovat zásadu transparentnosti, rovného zacházení a zákaz diskriminace. Podmínka byla obsažena v obou dokumentech, kterými byly žalobci finanční zdroje poskytnuty. Podmínky byly stanoveny zcela srozumitelně a jednoznačně. K porušení rozpočtové kázně došlo z důvodu neoprávněného použití peněžních prostředků poskytnutých z Národního fondu, kterým je v souladu s ustanovením § 3 písm. e) zákona o rozpočtových pravidlech jejich výdej, jehož provedením byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí těchto prostředků nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty. Daňové orgány zjistily, že žalobce nesplnil povinnosti uvedené v oddílu B bod 3 písm. a) podmínek poskytnutí dotace, které tvoří přílohu č. 1 k rozhodnutí o poskytnutí dotace. Toto ustanovení podmínek dotace ukládalo žalobci povinnost dodržovat pravidla pro zadávání zakázek stanovená v článku 7 Směrnice MŽP, a to v průběhu realizace akce i zásadu transparentnosti, rovného zacházení a zákaz diskriminace. Žalobce u veřejné zakázky mandátní smlouva na zajištění odborného technického dozoru investora stavby: Zateplení objektů ZŠ a MŠ Lišov, nedoložil jasný způsob hodnocení a výběr nabídek. V poptávkovém řízení způsob hodnocení referencí (počet referencí) nebyl uveden. Dle záznamu o posouzení a tabulky výsledného pořadí nebylo možné ověřit způsob výpočtu bodů. Dvě nabídky obsahovaly stejný počet referencí, ale byly bodově hodnoceny rozdílně. Jedna nabídka obsahovala reference bez termínu provedení. Bodové hodnocení přiřazené k jednotlivým nabídkám tudíž nebylo odůvodněno a žalobce neprokázal, že posouzení a hodnocení jednotlivých nabídek bylo provedeno přezkoumatelným způsobem právě v souladu se zásadou transparentnosti. Z toho důvodu je správný závěr daňových orgánů, že u prostředků poskytnutých z Fondu soudržnosti došlo k porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, neboť byly uplatněny neoprávněné výdaje zaplacené dodavateli, který byl vybrán na základě nesprávně provedeného výběrového řízení. U zakázky na energetický audit ZŠ a MŠ žalobce použil jako pomocné hodnotící kritérium ověřený výpis obchodního rejstříku, přestože nebyl tento výpis v zadávacích podmínkách požadován. Postup sice neměl vliv na výběr nejvhodnější nabídky, neboť byla vybrána nabídka s nejnižší cenou, ale byl v rozporu s ustanovením oddílu B, bod 3 písm. a) podmínek dotace. Rovněž tímto postupem došlo k porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44 odst. 1 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech. I při výběrovém řízení

zakázku „Zateplení objektů příspěvkové organizace ZŠ a MŠ Lišov“ byly nejasně definována hodnotící kritéria. Zde žalobce svým postupem nedoložil způsob hodnocení stanoveného kritéria a nebylo možné ověřit způsob výpočtu bodů u kritéria č. 2.

(22) Jak je ve správních rozhodnutích obou stupňů podrobně popsáno, žalobce porušil rozpočtová pravidla. Argumentace uvedená v žalobě proto nemůže obstát, byť lze přisvědčit žalobci, že rozpočtová pravidla územních rozpočtů neřeší jednotlivé skutkové podstaty porušení rozpočtové kázně, neboť vždy je skutečně věcí konkrétního posouzení a správního uvážení, zda lze zjištění správce daně hodnotit jako porušení rozpočtové kázně. V konkrétním případě tyto postupy daňové orgány dodržely. Žalobci bylo vysvětleno, v čem pochybil a jakým způsobem toto pochybení představuje porušení rozpočtových pravidel územních rozpočtů. Postup žalobce byl hodnocen z pohledu jednotlivých jednání i z pohledu zákona o rozpočtových pravidlech. Soud proto uzavřel, že jednání žalobce nebylo v souladu se smluvními ujednáními, což mělo dopad na porušení zákona o rozpočtových pravidlech. Ustanovení § 21 odst. 2 totiž považuje za porušení rozpočtové kázně každé neoprávněné použití nebo zadržení peněžních prostředků poskytnutých z rozpočtu územního samosprávního celku. Neoprávněné je jejich použití, kterým byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, smlouvou nebo rozhodnutím o poskytnutí těchto prostředků. Ustanovení § 22 odst. 3 téhož zákona zadržení peněžních prostředků jednoznačně označuje za porušení povinnosti vrácení poskytnutých prostředků ve stanoveném termínu. Ustanovení § 22 odst. 5 stanoví při neoprávněném použití peněžních prostředků odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši neoprávněně použitých nebo zadržených prostředků. Z právní úpravy tudíž vyplývá, že povinnost odvodu, stejně tak i jeho výše je stanovena přímo zákonem o rozpočtových pravidlech, který nedává příslušnému kontrolnímu orgánu prostor pro správní uvážení ve směru, který naznačil žalobce v žalobě.

(23) Žalobě obecně namítl, že se pohyboval v mezích poskytnuté dotace a nemohl tudíž porušit rozpočtovou kázeň v před výtky obsažené v bodě 1 a 2 prvotního platebního výměru, kdy hodnocení vycházelo pouze z úvahy kontrolujícího subjektu. Ani tuto námitku soud nehodnotí jako opodstatněnou. Žalovaný správní orgán v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, že žalobce splnil postup pro zadávání veřejné zakázky podle Metodiky, přičemž při výběrovém řízení č. 1 pro naplnění zásad dle § 6 zákona o veřejných zakázkách navíc postupoval v přísnějším režimu. Žalobce se mylně dovolává toho, že nesprávně bylo hodnoceno výběrové řízení v bodě 1 a 2 prvotního platebního výměru.

(24) Nedůvodná byla i námitka žalobce, že žalovaný neměl pravomoc provádět kontrolu prostředků prováděných podle zákona o rozpočtových pravidlech. Daňové orgány provedly veřejnoprávní kontrolu dle § 7 odst. 2 písm. c) zák. č. 320/2001 S., o finanční kontrole ve veřejné správě. Veřejnoprávní kontrola je typem finanční kontroly, kdy jsou podrobovány přezkumu skutečnosti rozhodné pro hospodaření s veřejnými prostředky, zejména vynakládání veřejných prostředků včetně veřejné finanční podpory u kontrolovaných osob, a to před jejich použitím v průběhu jejich použití i posléze po jejich použití. Při veřejnoprávní kontrole vykonávané následně po vyúčtování operací kontrolní orgány prověřují a vyhodnocují u vybraného vzorku operací zejména, zda údaje o hospodaření veřejnými prostředky věrně zobrazují zdroje, stav a pohyb veřejných prostředků a zda tyto údaje odpovídají skutečností rozhodným pro uskutečnění veřejných příjmů, výdajů a nakládání s veřejnými prostředky. Dále zda přezkoumávané operace jsou v souladu s právními předpisy, schválenými rozpočty, programy, projekty, uzavřenými smlouvami nebo jinými rozhodnutími přijatými v rámci řízení splňují kritéria o hospodárnosti, účelnosti a

efektivnosti. Rovněž zkoumají, zda opatření přijatá příslušnými orgány veřejné správy včetně k opatření odstranění, zmírnění nebo předcházení rizik jsou kontrolovanými osobami plněna.

(25) V souzené záležitosti bylo účelem kontroly zkoumávání, zda nedošlo k porušení rozpočtové kázně ve smyslu § 44 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech. Pravomoc daňových orgánů tudíž v dané věci byla dána a jejich výstupem mohlo být vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně.

(26) Podpůrně lze i odkázat na zákon č. 456/2011 Sb., o Finanční správě ČR, dále na daňový řád a zákon o rozpočtových pravidlech. Dle ustanovení § 1 zákona o finanční správě je Finanční správa ČR soustavou správních orgánů pro výkon správy daní. Z ustanovení § 2 odst. 1 daňového řádu vyplývá, co je předmětem správy daní, kdy se jedná o příjmy veřejného rozpočtu nebo snížení příjmu veřejného rozpočtu. Ustanovení § 3 písm. b) dále definuje, že daní se pro účely daňového řádu rozumí peněžité plnění, pokud to zákon stanoví a poté se při jeho zprávě postupuje podle tohoto zákona. V souladu s ustanovením § 44a odst. 9 zákona o rozpočtových pravidlech správu odvodů za porušení rozpočtové kázně vykonávají finanční úřady podle daňového řádu. Kontrolu prostředků poskytnutých podle rozpočtových pravidel územních rozpočtů vykonávají podle § 22 odst. 7 a 8 taxativně uvedené subjekty odlišné od správce daně. Zákon o rozpočtových pravidlech v § 3 písm. e) upravuje neoprávněné použití peněžních prostředků poskytnutých ze státního rozpočtu a Národního fondu jako výdeje, kterým byla porušena povinnost stanovená právním předpisem, rozhodnutím, případně dohodou o poskytnutí prostředků nebo porušení podmínek, za kterých byly příslušné peněžní prostředky poskytnuty. Podmínky stanovené v zákoně o veřejných zakázkách jsou tedy pravidly, která upravují způsob nakládání s prostředky poskytnutými ze státního rozpočtu a Národního fondu formou dotací, a proto je nedodržení podmínek shora uvedeného rozhodnutí a shora uvedené smlouvy dle tohoto ustanovení porušením rozpočtové kázně. Finanční úřady posuzují dodržení zákona o veřejných zakázkách v rámci výkonu správy odvodů za porušení rozpočtové kázně, kdy posuzují oprávněnost použití poskytnutí finančních prostředků dle stanovených podmínek.

(27) Pro závěr, který vyslovily daňové orgány, nelze nikterak zúročit poukaz žalobce na to, že žádný z účastníků výběrových řízení nerozporoval výsledky hodnocení jednotlivých nabídek. Pro posouzení konkrétního případu, jak bylo výše vysvětleno, je podstatné, že žalobce porušil pravidla pro zadávání veřejných zakázek, neboť nepostupoval v souladu se Smlouvou a podmínkami uvedenými v Rozhodnutí. V této souvislosti nemá dále právní relevanci upozornění žalobce, že v dané věci došlo k naplnění účelu dotace. Jestliže totiž bylo ze strany daňových orgánů prokázáno, že žalobce nedodržel podmínky stanovené ve Smlouvě a Rozhodnutí a došlo k porušení rozpočtové kázně, nemá žalobcovo tvrzení pro závěr vyslovený daňovými orgány význam.

(28) Další námitky žalobce, že podmínky pro čerpání dotace mají být uvedeny tak, aby bylo zřejmé, jaké pravidlo bylo stanoveno, neboť porušení rozpočtové kázně musí vycházet z jasně uvedeného pravidla, které příjemce dotace svým chováním porušil a nikoliv z přesvědčení a výkladu správního orgánu i námitka, že jím byly splněny podmínky Smlouvy a postupoval podle zákona o zadávání veřejných zakázek, byly formulovány pouze obecně. K tomu soud uvádí, že námitky žalobce musí být v žalobě formulovány konkrétně, a to ve vztahu k projednávané věci a musí být doplněny konkrétní právní argumentací, z níž by vyplynulo, z jakých konkrétních důvodů považuje žalobce napadené výroky za nezákonné. Skutkové okolnosti, které žalobce zpochybňuje, musí činit zcela konkrétně, a to popisem jednoznačně odlišitelným od charakteristiky jiných konkrétních skutkových dějů či okolností.

Žalobce tuto povinnost nedodržel. Nepopsal konkrétní nezákonné kroky, postupy, úkony, úvahy, hodnocení či závěry, kterých se měl správce daně dopustit a měl uvést i svůj právní náhled, proč se v dané věci jedná o nezákonnost. Tímto způsobem žalobní bod formulován nebyl a z toho důvodu nemůže soud na takto obecně formulovanou námitku reagovat konkrétně.

(29) Nedůvodná je i námitka žalobce ohledně nedochování dokumentace z hodnocení nabídek. Bylo povinností žalobce uchovávat veškerou dokumentaci ohledně výběrových řízení týkajících se poskytnuté dotace, a to dle podmínek uvedených v části B. Další podmínky poskytnuté dotace jsou uvedeny v bodu 2 a vyplývají jednoznačně i ze Smlouvy. S těmito povinnostmi byl žalobce seznámen tím, že Smlouvu podepsal. Pokud žalobce namítal tvrdost postupu správce daně, pak k této námitce lze odkázat na institut prominutí odvodu za porušení rozpočtové kázně. V dané věci žalobce žádost o prominutí odvodu podal, dle vyjádření žalovaného byla tato žádost postoupena k vyřízení Generálnímu finančnímu ředitelství.

V. Závěr, náklady řízení

(30) S ohledem na výše uvedené soud shrnuje, že námitky žalobce nebyly důvodné, a proto byla žaloba podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodná zamítnuta.

(31) Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., kdy úspěšnému žalovanému nebyla náhrada nákladů přiznána, neboť se práva na náhradu nákladů řízení vzdal. Soud proto rozhodl rozsudkem bez jednání, neboť účastníci projevíli s takovým procesním postupem souhlas ve smyslu § 51 odst. 1 s.ř.s.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 16. prosince 2015

JUDr. Marie Trnková v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení :
Prázdná Jaroslava